

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobkyně: **ADMIRAL GLOBAL BETTING a.s.**, se sídlem Komořany 146, proti žalovanému: **Magistrát města Brna**, se sídlem Dominikánské nám. 196/1, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 12. 2014, č. j. MMB/0486764/2014, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 19. 1. 2017, č. j. 30 Af 12/2015 – 24,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností se žalovaný (dále jako „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zrušeno jeho výše uvedené rozhodnutí a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Tímto rozhodnutím bylo zrušeno rozhodnutí Úřadu městské části Brno – Královo Pole (dále také „prvoinstanční správce daně“) ze dne 3. 11. 2014, č. j. BKPO/17137/14/2100, a řízení o žádosti o úrok z neoprávněného jednání správce daně bylo zastaveno. Uvedenou žádosti se žalobkyně domáhala úroku z neoprávněného jednání správce daně podle § 254 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), z důvodu, že bylo zrušeno rozhodnutí, kterým jí byl vyměřen místní poplatek ve výši 300 000 Kč za provozování výherních hracích přístrojů.

[2] Stěžovatel navrhl přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti. Návrh odůvodnil tím, že pokud by respektoval rozhodnutí krajského soudu, musel by neprodleně zrušit rozhodnutí prvoinstančního správce daně ze dne 3. 11. 2014 a uložit mu, aby žádosti vyhověl. Pokud by pak následně Nejvyšší právní soud podané kasační stížnosti vyhověl, existovalo by zde rozhodnutí, které by bylo nutné odstranit, a zároveň by bylo nutné vymáhat zpět bezdůvodně poskytnuté finanční prostředky žalobkyni z titulu vyhovění žádosti. Nastala by tak zbytečně komplikovaná situace. Pokud nebude kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, bude žalobkyni vyplaceno asi 90 tis. Kč. Tato částka je pro ni zanedbatelná, jelikož v roce 2015 hospodařila s čistým ziskem 711 mil. Kč.

[3] Žalobkyně s návrhem na přiznání odkladného účinku nesouhlasila. Stěžovatel žádným způsobem neprokázal, jaká újma mu vznikne. Pouze odkázal na vyšší čistého zisku za rok 2015 a odhadl, že za rok 2016 tomu bude obdobně. V roce 2016 ovšem byla zvýšena sazba odvodu z loterií a jiných podobných her a došlo ke snížení počtu herních středisek. Navíc vyměření místního poplatku bylo pouze z popudu prvoinstančního správce daně.

[4] Kasační stížnost nemá podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat *odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[5] Otázkou návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v případě, kdy návrh podává žalovaný správní orgán, se zabýval i rozšířený senát. V usnesení ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 – 49, publ. pod č. 1255/2007 Sb. NSS, uvedl, že „[s] ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nenahraditelné újmě.“ Za ojedinělé případy pak lze považovat situace, kdy by nepřiznání odkladného účinku způsobilo závažné důsledky. Jako příklad závažných důsledků respektování soudního rozhodnutí uvádí rozšířený senát ve výše citovaném usnesení „vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku, apod.“ Rozšířený senát zároveň upozornil, že pokud krajský soud zruší rozhodnutí správního orgánu, správní orgán je povinen pokračovat v řízení a respektovat závazný právní názor vyslovený ve zrušujícím rozsudku bez ohledu na to, zda byla podána kasační stížnost.

[6] Odkladný účinek kasační stížnosti představuje zcela výjimečný institut, kterým se mění účinky pravomocného rozhodnutí, a měl by být využíván pouze v situacích, kde výkon rozhodnutí nebo jeho jiné následky mohou působit značné obtíže. Kasační stížnost, jako mimořádný opravný prostředek, směřuje proti již pravomocnému rozhodnutí, a do doby rozhodnutí o kasační stížnosti je proto třeba na rozhodnutí krajského soudu pohlížet jako na správné. Pouze v případě naplnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je možno tuto zásadu narušit.

[7] První podmínkou přiznání odkladného účinku je prokázání vzniku nepoměrně větší újmy. Následně je na soudu, aby posoudil, zda tvrzená újma dosahuje intenzity nepoměrně větší újmy a zda by případné následky nepřiznání odkladného účinku byly srovnatelné s následky uvedenými v citovaném rozhodnutí rozšířeného senátu.

[8] Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32). Od toho, kdo navrhuje přiznání odkladného účinku, se tak především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma, než jiným osobám, a vysvětlení, v čem spočívá tato újma a její rozsah.

pokračování

[9] Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[10] Nejvyšší správní soud upozorňuje, že tvrzení stěžovatele, že by v případě respektování rozhodnutí krajského soudu musel neprodleně zrušit rozhodnutí prvoinstančního správce daně a uložit mu, aby žádosti vyhověl, se nezakládá na pravdě. Dle § 116 odst. 1 daňového řádu totiž takovou možnost nemá. Dle písm. a) stejného ustanovení by musel rozhodnutí prvoinstančního správce daně změnit tak, že by žádosti vyhověl.

[11] Otázkou existence dvou různých správních rozhodnutí v téže věci se zabýval rozšířený senát, který v usnesení ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 – 58, publ. pod č. 3270/2015 Sb. NSS, vyslovil: „*[h]rozba existence dvou odlišných správních rozhodnutí v téže věci není sama o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.*“ Jedná se sice nesporně o negativní jev, nicméně ani tato obtížně řešitelná procesní situace není bezprostředním ohrožením důležitého veřejného zájmu a nemůže pro stěžovatele bez dalšího představovat újmu dosahující intenzity požadované pro přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti. Při posuzování této otázky není relevantní ani to, z jakých důvodů došlo ke zrušení správního rozhodnutí.

[12] Dle uvedeného závěru rozšířeného senátu tak pouze existence dvou navzájem si konkurujících rozhodnutí ve stejné věci není důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[13] Nejvyšší správní soud navíc upozorňuje, že na danou situaci pamatoval zákonodárce ohledně většiny situací, které mohou po zrušujícím rozsudku Nejvyššího správního soudu nastat v § 124a daňového řádu, kde je uvedeno, že *[d]ojde-li v řízení o kasační stížnosti ve správním soudnictví ke zrušení pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na jehož základě bylo správcem daně vydáno nové rozhodnutí ve věci v souladu s právním názorem krajského soudu, stává se toto rozhodnutí neúčinným dnem nabytí právní moci nového rozhodnutí krajského soudu, kterým je žaloba zamítnuta nebo ve kterém dojde ke změně právního názoru oproti zrušenému pravomocnému rozhodnutí krajského soudu.* Z tohoto ustanovení plyne, že pokud se správce daně řídí příkazem krajského soudu a vydá nové rozhodnutí, pak v případě úspěchu kasační stížnosti se toto rozhodnutí stává neúčinným. K tomuto dojde nabytím právní moci následného rozsudku krajského soudu, kterým žalobu zamítne, či dojde ke změně právního názoru oproti rozsudku předcházejícímu.

[14] Za nepoměrně větší újmu, která může vzniknout stěžovateli, nelze označit ani možnou povinnost prvoinstančního správce daně vyplatit žalobkyni předpokládanou finanční částku ve výši 90 tis. Kč. Nelze uvažovat o tom, že by tímto finanční správě vznikla citelná újma a ani případné následné vymáhání této částky zpět nenaplnuje závažné důsledky tak, jak je nastínil rozšířený senát ve výše citovaném usnesení sp. zn. 2 Ans 3/2006.

[15] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že stěžovatel neprokázal existenci podmínek pro přiznání odkladného účinku stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Z tohoto důvodu nebylo možno odkladný účinek kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. přiznat.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. března 2017

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu